

ДЕРЖАВНА СЛУЖБА УКРАЇНИ З НАДЗВИЧАЙНИХ СИТУАЦІЙ

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ЦИВІЛЬНОГО ЗАХИСТУ УКРАЇНИ

ФАКУЛЬТЕТ УПРАВЛІННЯ ТА БЕЗПЕКИ НАСЕЛЕННЯ

Кафедра психології діяльності в особливих умовах

**НАУКА В СОЦІОКУЛЬТУРНОМУ
РОЗВИТКУ ЛЮДСТВА: ІСТОРИЧНЕ
СТАНОВЛЕННЯ І СУЧАСНИЙ СТАН**

**Матеріали
Всеукраїнської науково–практичної конференції
молодих вчених**

14 листопада 2024 року

Харків 2024

Наука в соціокультурному розвитку людства: історичне становлення і сучасний стан: Матеріали Всеукраїнської науково–практичної конференції молодих вчених. – Х.: Національний університет цивільного захисту України, 2024. – 314 с.

Збірник містить матеріали Всеукраїнської науково–практичної конференції молодих вчених «Наука в соціокультурному розвитку людства: історичне становлення і сучасний стан», присвячені актуальним проблемам філософських, історичних, культурологічних, педагогічних, політичних, соціологічних наук, пов'язаним з історією та сучасним станом науки. Збірник призначено для студентів, курсантів, аспірантів, викладачів закладів вищої освіти, науковців.

ВПЛИВ НАУКОВИХ ВІДКРИТТІВ НА РОЗВИТОК СУСПІЛЬСТВА НОВОГО ЧАСУ

*Старчик А., Державний біотехнологічний університет
НК – Підгородецька І.Ю., канд.філол.наук, доцент*

Наукові відкриття і дослідження надають нам нові знання та інструменти для вирішення складних питань, зокрема в галузі охорони здоров'я, енергетики, екології, сільського господарства та багатьох інших. Вони формують не тільки економічні та технологічні основи сучасного світу, а й змінюють соціальні, культурні й екологічні аспекти життя. Одним із найяскравіших прикладів такого впливу є розвиток автомобільного транспорту.

.На початок ХХ ст. наука стала новим ідолом західної культури. Неопозитивістами були вироблені основні критерії, що дали змогу визначити, чи є знання науковим. Ці критерії представляли собою характеристики методу дослідження. Як прихильники емпіричної філософії, неопозитивісти визначали істинність знання через експеримент і конкретний факт.

У країнах Європи та Північної Америки наука стала головною продуктивною силою суспільства. Здобутки науки, винаходи і технологічні нововведення постають рушіями економічного розвитку країн і матеріального добробуту людей. Результатами успіхів науки була така галузь машинобудування як автомобільний транспорт. У 1898 році було продано перший автомобіль Даймлера в Німеччині. У 1902 році піднявся в повітря перший літак братів Райт, що протримався в небі 57 секунд. А через 11 років, у 1913 році було здійснено безпосадочний переліт з Лондону до Парижу. Того ж року в Петербурзі здійснив свій перший політ "Руський витязь" – чотирьохмоторний літак конструкції українського інженера Ігоря Сікорського. Перед цим саме в небі Києва І. Сікорський випробовував свої перші літаки. А у дворі батьківського дому вперше у світі заторохтів і відірвався від землі сконструйований ним гелікоптер.

У XV столітті, у добу Ренесансу, Леонардо да Вінчі накреслив схему першого автомобіля, набагато випередивши свій час. У 1769 р. французький винахідник Нікола Жозеф Кюньо сконструював паромобіль, а точніше паровий віз, котрий став попередником автомобіля з бензиновим двигуном. Ця важка машина рухалась зі швидкістю 2–4 км на годину і могла перевозити до трьох тонн вантажу. Щоправда, потрібно було зупинятися і кожні чверть години розпалювати піч, оскільки швидко падав тиск у котлі. Крім того, керування машиною було дуже недосконалим і вона часто найжджала

на будинки й огорожі. До речі, “віз Кюньо” є попередником не лише автомобіля, а й паротяга, оскільки рухався завдяки силі пари. Винахідники того часу намагались знайти альтернативу не зовсім зручним паровим двигунам. Так, ще у 1801 році француз Філіпп Лебон запропонував ідею двигуна внутрішнього згоряння, що працював на газі, який спалахував від іскри. Цю ідею втілив у життя через 16 років інший французький винахідник Жан Ленуар, запропонувавши свою конструкцію двигуна внутрішнього згоряння, яку встановив на карету і їздив околицями Парижу .

У 1864 році австрієць Зигфрід Маркус уперше винайшов автомобіль з бензиновим двигуном, що слугувало потужним поштовхом для подальшого створення й розвитку транспортної техніки. Проводячи досліди, пов’язані з піротехнікою, він підпалив суміш випарів повітря й бензину електричною іскрою, у результаті чого відбувся потужний вибух. У Зигфріда Маркуса виникла ідея створення двигуна із застосуванням такого ефекту, і невдовзі йому вдалось створити двотактний бензиновий двигун з електричною системою запалювання, який було встановлено на віз. Працюючи в цьому напрямі, З. Маркус створив у 1875 році досконалішу машину. Поява компактного, доволі легкого й потужного двигуна внутрішнього згоряння відкрила широкі можливості для розвитку автомобіля. У Європі й у США успішно патентували автомобілі, на яких використовували різні двигуни внутрішнього згоряння. Всього відомо понад чотириста конструкцій, що претендували на звання першого автомобіля.

Досліджуючи історію розвитку автомобіля, необхідно згадати й німецького винахідника Готтліба Даймлера , який, фактично, обігнав Бенца. Г. Даймлер створив і запатентував у 1883 році свій двигун внутрішнього згоряння, призначений для найрізноманітніших транспортних засобів. У 1885 році він випробував його на мотоциклі, а 29 серпня 1885 р., на півроку раніше за Бенца, отримав патент на перший у світі мотоцикл .

Розвиткові автомобільної промисловості сприяло впровадження Генрі Фордом ліній збирання автомобілів масового виробництва. Винайдення автомобіля і налагодження його виробництва стало однією із найвагоміших подій у розвитку людського суспільства. Автомобілі ввійшли в побут людей та змінили їхнє життя.

ЛІТЕРАТУРА

1. Bellis M. History of the Automobile. URL: <https://www.thoughtco.com/automobile-history-1991458>
2. Cox L. Who Invented the Car? URL: <https://www.livescience.com/37538-who-invented-the-car.html>